

La honestetat professional i l'eficàcia del Sindicat de Metges

Un individualisme sense fre, ha estat sostingut en la nostra Ciutat per la classe mèdica, a la ombra del qual han nascut les desviacions més deplorables de la professió i l'intrusisme més vergonyós.

Aquesta ha estat la causa de què la opinió creés, per a la classe, un estat d'incredulitat en ço moral i una mena d'escepticisme en ço científic.

Aquest individualisme mèdic tan perjudicial ha sigut per tots, que avui és una tasca feixuga el presentar un front a moltes extralimitacions. El metge s'ha posat moltes voltes en un nivell deplorable del qual aïlladament li serà molt difícil desfer-se'n, com no sigui modificant la seva moral, obeint el codi de les col·lectivitats.

El metge deixa d'ésser retribuït, com deuria, perquè vol rebaixar-se vivint d'una col·lecció de sous mesquins. Altres vegades consegueix de la modesta intel·ligència de les classes proletàries una iguala o germandat de les que únicament en surten perjudicats els malalts i els altres companys.

I al costat d'aquests desordres i raquítics conceptes de la dignitat professional, es troben els intrusos, com sers superiors als quals no es pot al primer cop d'ull presentar batalla.

Aquest estat d'opinió (creat com he dit per la nostra mateixa classe), no tindria solució si no existissin poderoses institucions mèdiques de solvència moral i legal garantida que autoritàriament van posant fi a moltes faltes de deontologia mèdica.

Quotidianament s'apliquen correccions a companys desaprensus, i cada dia és més coneguda la lloable actuació dels Collegis de Metges a tot Espanya i a Catalunya de més a més la del "Sindicat de Metges".

Amb l'ajuda d'aquestes institucions ha pogut donar la classe una enorme impressió de serietat, ja que ha de saber tothom que avui és obligatòria la col·legiació, segons es desprèn dels Estatuts reformats per la Reial Ordre del 22 de Febrer de 1921. I no solament es obligatòria la col·legiació, sinó que els Collegis poden privar l'exercici de la professió mèdica als que no siguin col·legiats, com s'ha fet últimament amb alguns metges de Ciudad-Real segons R. O. del 6 de Maig darrer.

I essent obligatòria la col·legiació i siguent el Col·legi de Metges una institució que vetlla per el prestigi de la "classe", es desprèn que certs actes que abans podien passar impunement, te-

nen ara l'inexorable judici de la col·lectivitat. Així s'ha donat el cas de què en l'acta del dia 7 de Juny darrer celebrada pel Col·legi i a proposta de la comissió de Deontologia "s'avisava" a un senyor el nom del qual veiem per tots els nostres carrers amb grans cartells, que, de no presentar el seu corresponent títol de metge se'l denunciarà com a intrús.

Afortunadament a Catalunya la classe mèdica posseeix un altre esforç per la tasca lenta però fecunda del millorament de la seva moral. El Sindicat de Metges compta avui amb 2.000 socis i treballa per el major ennobliment de la funció social encomenada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya protegint als associats i llurs famílies per mitjà d'institucions de Previsió, Cooperació i Beneficència.

En quant a previsió compta el Sindicat amb la "Mutual Mèdica" (la seva filla predilecta), obra d'alguns homes nobles, entre ells el digne i simpàtic company Dr. Sicart, dotats d'un alt esperit mutualista. Amb la Mutual, com va dir el doctor Proubasta, cap metge ni cap esposa de metge ni cap fill de metge, ha de sentir a Catalunya l'aspror de la misèria. I això s'obté amb la previsió exercida per la Mutual i la caritat practicada amb polidesa pel Sindicat.

Per ço que a cooperació es refereix, glosarem únicament les paraules del digne Secretari de l'Assemblea de Delegats del Sindicat: "l'obra de la sindicació mèdica és obra d'educació persistent, de creació d'interessos col·lectius que poc a poc aixequen al metge d'una actuació individualista suïcida."

La part benèfica del Sindicat pot privar al intrusisme el seu únic element de batalla, que és avui la protecció que pugui donar-los-hi el títol de companys indigents que amb afany de lucre i la majoria de vegades per incapacitat física o científica, es refugien al seu mesquí, fill del engany a persones ignorants. La Caixa benèfica del Sindicat no deixarà de prodigar discretament els seus auxilis a tots quants metges indigents acudin a ella. Per ço mateix no podrà existir qui accepti diner brut de mans indignes, amb desprecci del que generosament li brinden els seus companys.

Ha arribat, doncs, l'hora de què el públic conegui lo gran que és el nombre de metges honorats i on ha d'anar a buscar-los, evitant caure en mans grolleres i desaprensives d'intrusos, ja que la medicina sols després de llargs estudis la coneixen